

Přemysl Votava: Dědictví Protektorátu

- CZ24 News | 15. března 2024

ČR: Je to již 85let, co se za hustého sněžení valily kolony německé techniky do centra Prahy, kolem nich slzy i zaťaté pěsti. 15. březen 1939 nepřišel náhodně, byl pokračováním Mnichova, kde se ukázalo, že suverenita Československa nebyla prioritou Velké Británie a Francie. Byli jsme obětováni snaze nasměrovat německou expanzi na Východ a na tehdejší Sovětský svaz. Československo bylo jen „drobnou překážkou“, která v Mnichově byla hanebně darována Hitlerovi.

Proto v březnu 1939 nad Prahou zavlál hákový kříž, stali jsme se součástí Velkoněmecké Říše. Praha byla dokonce čtvrtým největším městem Říše po Berlíně, Vídni, Hamburku. Výnosem Adolfa Hitlera byl zřízen Protektorát Čechy a Morava. Hitlerův výnos a jeho velké sliby měly uklidnit zahraniční veřejnost. Hácha zůstal formální hlavou Protektorátu, zůstal zachován i statut vlády. Některá ministerstva byla ale zrušena pro „nadbytečnost“. Na Loretánském náměstí v bývalé budově ministerstva zahraničí se usídlil úřad protektora, který dohlížel i rozhodoval. Protektorát měl i své „kabaretní“ vládní vojsko.

Kulisa pro všední život.... Začalo se jezdit vpravo a za poctivých 10 českých korun, byla jedna marka. A tak cukrárny, kavárny, obchody byly plné nakupujících Němců, naopak věznice se plnily odpůrci okupačního režimu. Jen za prvních 48 hodin bylo zatčeno na 4000 osob. Hlavním posláním Protektorátu bylo zajistit klid a zbrojní výrobu pro potřebu Říše, ta se po okupaci zvedla o 26 %, objednávky se jen hrnuly. Ulice, náměstí dostaly nové dvojjazyčné názvy, ty nevhodné zmizely. . Za poslech ciziny byl kriminál a dokonce i trest smrti. Mediální masáž vyzývala k podpoře východního tažení.

Ve filmu se nabízely nové lákavé možnosti ... a tak ze Zity Kabátové se stala Maria von Buchlov, z Adiny Mandlové zase Li Adina, ...vedle nich umírala na popravišti herečka Anna Letenská za pomoc odboji. Rodilo se hrdinství, ale i kolaborace. Mezi těmi deseti tisíci popravených byl spisovatel Vladislav Vančura, Julius Fučík předseda vlády gen. Eliáš, ale i ti stateční z Lidic a Ležáků. Vlaky odvážely mladé na práci do Říše, jiné vlaky se židovskými spoluobčany odjížděly na východ. Čeští Židé umírali nejen v německém koncentračním táboře Osvětim - Březinka, ale také v Lotyšsku nebo Estonsku, často rukou místních kolaborantů...

Cílenou propagandou se stala holešovická výstava Sovětský ráj, včetně zničené sovětské vojenské techniky, přišlo na ní přes 300 tisíc návštěvníků. Sanitní vlak s 28 vagony jako „dar českého národa bojující Říši“ měl zakrýt skutečný názor veřejnosti na východní tažení.

Nedávno jsme si připomenuli 81. výročí bitvy u Sokolova. Československo si svoji svobodu muselo tvrdě vybojovat. Nebyl to dar od někoho, nestáli jsme schováni někde v koutku, nestavěli jsme kolaborantské legie, naopak naši vojáci bojovali proti nacistům na všech frontách druhé světové války. Ve Velké Británii jsme dokonce nesli náklady účasti československé armády na obraně Británie.

Šestiletá okupace vedle statisícových obětí, rozvrácené ekonomiky, měla i morální dopady, které pociťujeme dodnes. Místo vděku a úcty k hrdinům vidíme spíše zdvižený prst. Není dnes vhodné připomínat, že v Československu našlo svůj hrob na 140 tisíc sovětských hrdinů.

Z viníků se dělají oběti, z obětí viníci. Padají pomníky hrdinů. Místo slova mír, politici skloňují slovo válka. České zbrojovky, tak jako v době Protektorátu, chrlí i dnes zbraně pro východní frontu. Plní se opět kasičky, vybírá se na tanky i drony, slyšíme výzvy mediálních hvězdiček k podpoře válečných

dodávek... Na východě Evropy hoří opět města, umírají lidé.... Slovo „mír“ se stává nebezpečným.

Mnichovem 1938 a jeho důsledky jsme ztratili mnoho z národního sebevědomí a je smutné, že důsledky zrady Velké Británie a Francie pocítujeme i v dnešních dnech.

AUTOR: Přemysl Votava

[ZDROJ](#)